

SPEJDERNES MAGASIN

44. årgang

nr. 9 . december 1960

MAGASINETS foto-KONKURRENCE

Spændingen er så udløst for denne gang. Bedømmelsen af de mange billeder har fundet sted, og vi har igen kunnet glæde os over stor deltagelse fra navnlig spejdernes og skovmændenes vedkommende.

Vi må bede alle, der har fået 3. og 4. præmie samt ekstrapræmie, venligst meddele Magasinets redaktion deres filmønske. Vi beder om, at det må være sket inden udgangen af december måned.

Øvrige præmier er sendt, og billeder, hvor returporto var vedlagt, er returneret. En del billeder vil blive benyttet i den kommende årgang af Spejdernes Magazin. Når foråret kommer, indbyder vi igen til en fotokonkurrence. Så være flinke fotografer kan godt gå i træning.

Resultaterne blev iøvrigt:

Aldersklasse A: spejdere og skovmænd.

Gruppe 1: Situationsbilleder fra ture og lejre.

1. præmie:
Ole Weber, Kronborg trop.
2. præmie:
Knud Lindelof, Lorenz Tuxens trop.
3. præmie:
Johannes Lundstrøm, Asser Riigs trop.
4. præmie:
Hans Henrik Truelsen, 1. Kong Wolmers trop.

Gruppe 2: Landskabsbilleder.

1. præmie:
Per Lehmann, 1. Bispebjerg trop.
2. præmie:
Eric Jensenius, 2. Østerbro trop.
3. præmie:
Jørgen Ingvarsen, 5. By.
4. præmie:
Henrik Andresen, 7. Odense trop.

Gruppe 3: Instruktive billeder.

1. præmie:
Ove Harkov Hansen, 5. By.
2. præmie:
Johannes Lundstrøm, Asser Riigs trop.
3. præmie:
Henrik Hjort Madsen, Gram trop.
4. præmie:
Finn Jensen, Frie Fugle trop.

Aldersklasse B: Røvere og førere.

Gruppe 1: Situationsbilleder fra ture og lejre.

1. præmie:
Benny Poulsen, 1. Ulf Jarls trop.
2. præmie:
Ole Lind, 1. Rødovre trop.
3. præmie:
Henning Birch Jensen, Struer trop.
4. præmie:
Benny Poulsen, 1. Ulf Jarls trop.

Gruppe 2: Landskabsbilleder.

1. præmie:
Ole Lind, 1. Rødovre trop.
2. præmie:
Hedwig Schmidt, Præriens Søners flok.
3. præmie:
Kurt Rasmussen, 1. Silkeborg trop.
4. præmie:
John Nielsen, Struer Sø-trop.

Gruppe 3: Instruktive billeder.

1. præmie:
Henning Birch Jensen, Struer trop.
2. præmie:
John Nielsen, Struer Sø-trop.
3. præmie:
Benny Poulsen, 1. Ulf Jarls trop.
4. præmie:
Kurt Rasmussen, 1. Silkeborg trop.

EKSTRAPRÆMIER:

Per Nellemann Sørensen, Helsingør.
Flemming Olsen, Skt. Laurenti trop.
Hans Dahl, 1. Vejle trop.
Tage Ludvigsen, Nærum trop.
Poul Larsen, Ringsted.

På side 170 og 171 bringer vi nogle af de præmierede billeder.

Skotte.

Spejderhjælpen

De fire spejderkorps indsamlede ialt 270.000 kr., heraf var de 79.000 kr. fra vort korps.

Korpsledelsen takker alle medvirkende ulve, spejdere og førere for den store indsats.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fra vor fotokonkurrence og er fotograferet af Henning Birch Jensen, Struer trop

Magasinets fotokonkurrence	162	Skoveffekter	169
Julens budskab	163	Fotokonkurrencen	170
Spejderoksen	164	Fra Sælroppers dagbog	172
Philmont Scout Ranch	165	Pionerarbejder	172
B.-P. tegner og fortæller om sammen- stød	166	Junglenyt	173
Under indlandsisen	167	Lav en julekrybbe	174
Sct. Georgsløbet 1960	168	Boghjlden	176
		Spejder-Tidende	177

JULENS BUDSKAB

Der var engang en dansk historiker, der spotsk erklærede, at hvis Gud havde villet opføre det helt store drama, så havde han ikke ladet det spille på et provinsteater. I forstår jo nok, at denne historiker tænkte på Jesu Kristi liv, fra fødsel til død, sådan som vort nye testamente fortæller det.

Han mente, at var dette Guds plan, var julebudskabet ikke blevet knyttet til en lille beskeden by — Betlehem, og hele Jesu liv blevet levet i et land, der var knap halv så stor som Danmark.

Nej, var det almagts Gud, der stod bag dette, så måtte begivenhederne være sket f. eks. i verdensrigets hovedstad — Rom.

Man kan i virkeligheden lige så godt, nej bedre, sige nøjagtig det modsatte. Jesus bruger selv engang et billede af et lille bitte frø, der såes i jorden, og det bliver til et stort træ, som himlens fugle kan bygge rede i, sådan er det med Guds rige, siger Jesus.

I ydre henseende kunne det ikke godt have været mere beskeden. Et lille drengebarn, født i en karavanestald, og med en krybbe til vugge.

Kan det ikke få os til at undre os, at dette nu snart tusinde år efter kommer os ved.

Hvordan man end ser på Jesu Kristi lov, kan vi ikke komme bort fra, at det budskab han havde at bringe os om Guds kærlighed til os mennesker, og at det var Guds vilje, at vi mennesker skulle være gode mod hinanden, at det har præget hele vor tankegang, selv om vi ofte slet ikke lever op til det, Jesus venten af os. Men det lille frø blev sået, da det lød i Betlehem: Jer er i dag en frelser født i Davids by; han er Kristus herren.

Tril Lerche

SPEJDERØKSEN

JENS HVAAS — der sidste måned havde været spejder i 50 år — fortæller om sin første spejderøkse om øksens brug.

Illustrationer: **Gotfred Mortensen.**

Spejder-øksen.

Det er i denne måned 50 år siden, Falkepatruljen fik sin første spejderøkse. Jeg husker det, som det var i går. Den blev købt hos Harald Børgesen på Strøget — den første i København, der handlede med spejderartikler.

Det var for os spejdere lidt af et vidunder denne rigtige spejderøkse, og da alle gerne ville gå med den ved bæltet — den pyntede jo svært — bestemtes det på et patruljemøde, at øksen skulle gå på omgang mellem patruljens medlemmer.

Vidunderets skaff var af fyrretræ og lige tykt over det hele, så den let røg ud af hånden, når den var i brug. Jeg tror, den var af støbejern, og derfor kun skarp, da vi købte den, og så var hovedet spidst i den ene ende, så den var farlig for såvel brugeren som for de, der interesserede sig at beundre udklævnningen af brændet til bålet.

Jo, det var en dejlig økse — set med vore uerfarne øjne — og så var det jo noget nye da gavesen at have en økse i læderitui hængende nonchalant ved spejderbæltet og have vished for at alle så vidunderet, når man med stav i hånd og med den grønne patruljesløjfe blafrende fra den uldne kakiuniform og yderligere med spejderfløjte og original engelsk spejderkniv hængende ved bæltet begav sig gennem byen til patruljemøderne.

Man vakte opsigt og beundring — visse steder — men jeg har også været udsat for, at det hidsede visse gemytter til overfald og angreb med stenkast, navnlig ude på Amagerfælled, hvor vi dengang ofte holdt til. Det var dengang. —

I dag ved vi, hvordan en spejderøkse skal se ud, for at den skal være praktisk i brug og så ufarlig som mulig.

En økse består af hovedet med æg, nakke og øje samt af skaftet.

Hovedet skal være af stål. Det skal runde svagt ud mod æggen, og siderne må altså ikke spidse for stærkt til, for så sætter øksen sig fast i træet og er vanskelig at få ud igen.

Nakken skal naturligvis ikke have den farlige spids — som iøvrigt bruges indenfor brandvæsenet — og skal være passende bred, velegnet f. eks. til at slå søm i med. Øjet skal være ovalt og skaftet passe meget nøje til det.

Det er ikke ligegyldigt, hvad skaftet er af. Ask og valnød (hickory) er bedst. Det er seje træarter, der kan bøjes uden at knække. Men se nøje efter, hvordan træets årer forløber. Man skal kunne følge mindst 2—3 årer i hele skaftets forløb. Kan man ikke det, er skaftet skåret galt ud — »skåret over spån« kalder man det i fagsproget — og et sådant skaft knækker let langs med de »overskårne« åre. Endelig skal skaftet være buet svagt og ende i en fortykkelse, således at øksen, når

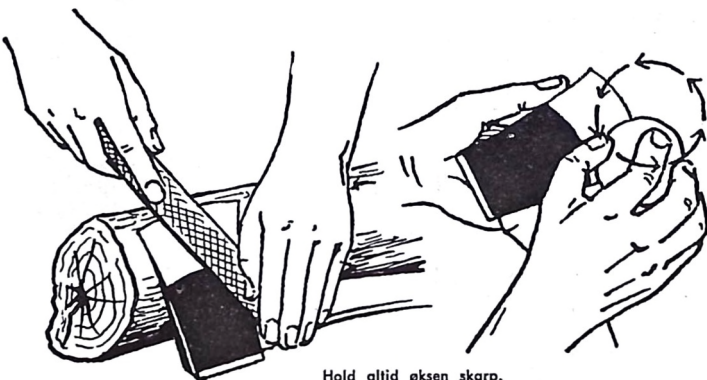
den bruges, vanskeligt kan glide en ud af hånden.

Det er meget vigtigt, at hovedet sidder fast. Der bliver derfor oftest savet et stykke ud på den længste led ad den del af skaftet, der presses ind i øjet. Ved derefter at slå trækliller af hårdt træ (bøg eller avnbøg) ned i sprækken, tvinges skaftet fast i øjet. Til yderligere sikring slås helst et par små metalkliller skråt ned over træklillerne og skaftet, når dette sidder fast i øjet — om I forstår, hvad jeg mener?

Øksen er et farligt stykke værktøj, og ikke enhver rekrut bør bruge den. Det er en god idé, at man skal være 2. kl. spejder for at nyde den gunst at måtte bære og bruge en økse.

Når øksen ikke er i brug, er den enten i sit hylster eller sat fast i en træblok, så hele æggen er dækket.

Når den skal transporteres, bæres den enten i sit hylster eller holdes fast om hovedet tæt ind til kroppen med æggen visende fremad.

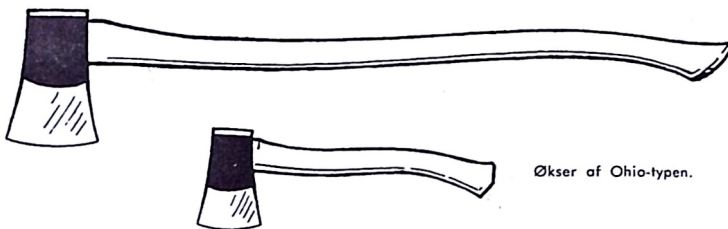

Hold altid øksen skarp.

Undgå at øksen hugges i jorden og sørg derfor altid for et solidt træunderlag, — en blok — når der skal hugges brænde.

Hold den borte fra vand og giv den olie, når I kommer hjem fra lejr. Det er vigtigt, at den opbevares på et ikke for varmt sted, idet skaffet ved varmens indvirkning trækker sig sammen og derved løsnes fra øjet. Skulle dette trods alt være sket, når øksen skal i brug, er det en god nødhjælp at lade det ligge i vand en halv snes minutter, for så udvider træet sig igen.

Øksen skal altid være skarp. Det er sikrest under brugen og selvfølgelig mest effektivt. Men det er lidt af en kunst at skærpe en økse og jeg kan derfor råde jer til at lære dette f. eks. hos en erfaren skovarbejder, der jo til en vis grad

Øksker af Ohio-typen.

skal leve af sin økse. Er den meget sløj og døv, bearbejdes den med en jernfil, men dette skulle helst ikke være nødvendigt. En omgang på en slibesten kan være nyttigt, men som regel skulle og burde det være tilstrækkeligt at gnide hovedet frem og tilbage på en carborundumsten.

Der bør være én, højest to øksker pr. patrulje.

Hvad jeg her har sagt om spejder-øksen, gælder i hovedsagen også for de større skovmandsøkser — Ohioøksen — som kun bør benyttes af 1ste klasses spejdere, skovmænd og rovere som sammen med en grensav bør høre til enhver trops udstyr.

Om brugen af kniven skal I høre en anden gang.

(Fra »Under Liljemærket«).

PHILMONT SCOUT RANCH

Den 2. august rejste jeg som en af de danske AFS-studenter (American Field Service) med fly fra Kastrup via Irland til Amerika, hvor jeg skal opholde mig det kommende år. Mit nye hjem er i Albuquerque i staten New Mexico; fra New York er det en flyvetur, som er ligeså lang som fra Europa til Amerika. Jo — afstandene er store.

Det var et held, at jeg var blandt de danskere, der fløj til USA, for i Albuquerque, hvor jeg straks op søgte den spejdertrop, som jeg allerede hjemme i Danmark var kommet i forbindelse med, var man i færd med at forberede en tur til Philmont Scout Ranch — der kom noget uforklarligt, noget strålende i deres øjne, når Philmont nævnedes. Jeg skulle først til at gå i skole til september, så jeg havde lige tid til at tage med på turen, som skulle foregå i dagene 13.—24. august.

Vi kørte gennem Santa Fee, en fantastisk interessant by, hvor alt ligefrem »lugter« af historie. Her er USA's ældste kirke, det er New Mexicos regeringsby, et stykke historie, som fortæller om stolte indianere — ja, man ser indianere den dag i dag på gaderne — om cowboytiden, da der var fest, svir og slagsmål med løstsiddende seksløbere og endog små stænk af Spanien midt i det hele.

Via Las Vegas kom vi til Phil-

- STEFFEN JOHANSEN
- fra Asser Riig trop
- oplever USA's berømte
- spejderlejr

mont Scout Ranch, og hvordan blev vi modtaget? Af en flok græssende bisonokser. Impone rende! På Philmont kom den gamle ranger Louis os næsten tandløst smilende i møde, og af ham fik vi udleveret den udrustning, vi skulle bruge.

Allerede næste morgen startede den lange, krævende hike — pr. bus! — til Cimarroncito, men hermed var det også slut med alt, hvad der hed vogne og veje. Vi fik forskellige instruktioner, før vi startede, bl. a. i øksens brug — øksen er uundværlig — samt i ridning. 5 cowboys — hjulbenede naturligvis — lærte os at lægge hovedtøj og sadel på samt at sidde op og derefter var det blot om at komme ud i foldene og prøve lykken med de heste, der galopperede rundt der.

Med en ganske pæn oppakning startede vi næste morgen vor vildmarkstur. Vi fulgte den nordlige gren af Cimarroncito-floden. Den lille sti, som i de kommende dage ledte os gennem Philmont området, førte

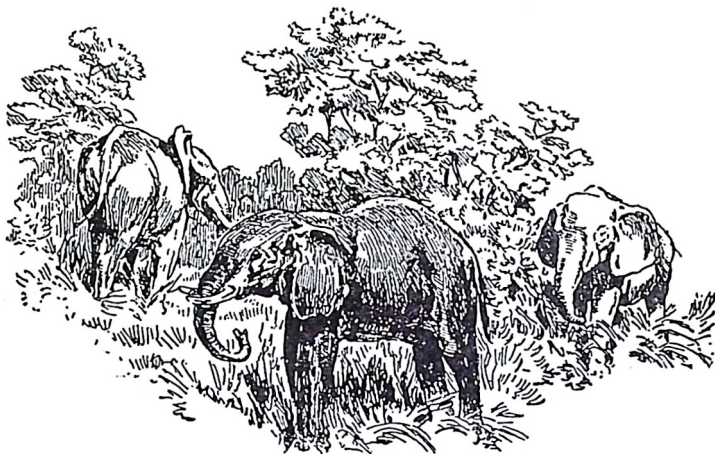
os gennem en natur så skøn; afvekslende fra det imponerende store bjergland, forbi tordnende vandfald, ad bjergskrænter om ikke helt så dog næsten lodrette, over vadesteder ved floder og bække til de ydmyge steder med rislende kildevæld og tavse skove. I min dagbog kan jeg gang på gang læse: »Udsigten og naturen findes ikke smukkere andetssteds«. Et andet pluk fra dagbogen: »Da jeg langs Royado Creek vandrede gennem det mandshøje græs, følte jeg mig som den opdagesrejsende, der for første gang drager ud i vildniset, hvor endnu intet menneske har været. Omkring mig fugle og dyr og pludselig en imponerende bæverdæmning over floden.«

(Læs videre side 176).

For en del år siden lod man to veludtjente lokomotiver afslutte deres levnedsløb ved et sammenstød. De blev startet i hver sin ende af det samme spor, og da de havde fuld fart på, fo'r de ind i hinanden i et sidste strålende brag og knustes.

Jeg har ofte ønsket, at jeg kunne have været der og set på det.

Men da jeg var i Indien, så jeg et sammenstød mellem to elefanter. Det var i en Maharajah's slotsgård, at to af hans elefanter var kommet i slagsmål. Det var et pragtfuldt syn at se disse to kolosser gå løs på hinanden. De store stødtænder stødte bragende sammen og med delange snabler greb de om hinanden, som et par første klasses brydere. Deres stødtænder havde, således som det er skik og brug i Indien, fået spidserne savet af, for at de

B.-P. tegner og fortæller om **SAMMENSTØD**

ikke skulle gå og stikke dem i folks små »mavser«, men under kampen splintredes der et stort stykke af den ene stødtand på den ene af elefanterne, således at der dannede sig en spids på den. Elefanten syntes straks at opdage det, for den masede fremad øjensynligt i håb om at kunne give modstanderen en alvorlig flænge, og især sigtede han på hans øjne.

Nu er en elefants øje en meget lille ting at sigte efter, og skønt han gav sin modstander mange ubehagelige stik rundt omkring øjet, lykkedes det ham dog ikke at ramme det.

Den anden elefant opdagede, efter at kampen havde været i nogen tid, at hans modstander var bedre udrustet end han selv, og at han derfor klarede sig dårligst i hvert sammenstød. Han begyndte da ganske langsomt at trække sig baglæns hen imod en lille høj. Da han var ganske tæt henne ved den, drejede han pludselig omkring og væltede op på den. Efter at han først var kommet derop, var han reddet. Det er åbenbart en slags kampregl blandt ele-

fanter, at det at løbe op på en høj, er det samme som at hejse det hvide flag; man indrømmer, at man er slået.

Sidste nat så nogle af os en voldsom kamp mellem store slagsbrødre.

Tilskuerne var oppe på udsigtspladsen »Trætoppen«, som jeg allerede har fortalt om. Det er så dejligt at sidde 10 meter over jorden og se alt det morsomme, der foregår dernede. De havde blandt andet set noget så komisk, idet et gammelt næsehorn var kommet for at drikke i vandhullet og her blev drillet af et par hyæner, der snappede efter ham. Næsehornet fo'r af sted efter den ene af dem rundt om vandhullet, medens den anden hyæne fo'r bagefter næsehornet, og sådan blev de ved at rende rundt og rundt i en endeløs ring omkring vandhullet. Hyænerne morede sig storartet over spøgen, men den gamle nærsynede næsehorn blev efterhånden meget vred, fordi han ikke kunne hitte ud af, hvordan det kunne gå til; hver gang han troede, der var en hyæne foran ham, så fandt han pludselig, at den var bag-

ved ham, derfor gjorde han omkring og fo'r efter den anden, men fandt til sin store forbavselse, at det samme puslespil gentog sig igen. Dette gjorde ham tilsidst fuldstændig rasende, så han helt glemte at se sig for, og idet han med stor voldsomhed fo'r efter sin ene drillepind, rendte han lige i hovedet ind i et andet stort næsehorn, der i mellemtiden havde vist sig på arenaen.

»Hvad pokker render du her efter?«

»Å, å, — jeg troede du var en hyæne.«

»Mig! En hyæne! Må jeg være fri for dine næsvisheder.«

»Du kan selv være næsvis. Ta' og flyt dig,« og han gav den anden et puf med sit horn. Det var alligevel for meget for nummer to. Han drejede omkring og gik løs på nummer et.

Det blev en rigtig kamp med hovederne mod hinanden. Ustandseligt prøvede de på at komme om på siden af hinanden, så de kunne give modstanderen et godt stød mellem ribbenene.

I nogen tid blev de ved med at

UNDER-INDLANDSISEN

Et moderne eventyr

er begyndt for Søren Gregersen, den 18-årige spejder fra Asser Riigs trop i Sorø. I et halvt år skal han sammen med en amerikansk spejder, Kent L. Goering fra Neodesba i Kansas, være deltager i den amerikanske videnskabelige lejr, »Camp Century«, der er beliggende i Grønland ved Thules indlandsis.

Man har kaldt Camp Century for århundredets by. Og med rette. Det er noget helt nyt, der her praktiseres. En hel by er placeret under indlandsisen. Ved hjælp af kæmpestore fræsemaskiner er der fræset store huler ud under indlandsisen, ligesom store sneplove og »snemøller« har dannet tunneler ved at køre

dybere og dybere ned i sneen og blæse denne op. Derefter er der lagt gulve og tage. Over tagene er der kastet sne.

På den måde består Camp Century af et net af tunneler, der som små sideveje går ud fra en bred hovedgade. I »sidevejene« findes boliger, spisesal, vaskeri, hospital, radio- og telegrafstation, laboratorier, vandværk, butikker, bibliotek, teater o.s.v. Her findes også det vigtigste for gennemførelsen af eksperimentet, nemlig en atomreaktor. Denne skal sørge for opvarmningen. Middelttemperaturen indvendig skal være + 20° C. I den værste kuldeperiode kan temperaturen udenfor falde helt ned til minus 57° C. Atomreaktoren skal også forsyne lejren med elektricitet og frisk luft.

Den 15. oktober startede lejren

sine funktioner, de videnskabelige arbejder begyndte, og først den 15. april 1961 får de 100 videnskabsmænd igen lejlighed til at komme ud i det fri. Søren og Kent skal følge videnskabsmændenes arbejde og hjælpe med, hvor de kan.

Du har sikkert set i dagspressen om Søren afrejse fra Danmark. Han var også i dansk fjernsyn og fortalte om sin første del af rejsen, der skulle føre ham til USA, hvor han skulle mødes med den amerikanske spejder. Her blev de for øvrigt modtaget af den berømte amerikanske polarforsker Paul Siple. Som ung spejder deltog han i admiral Byrds ekspedition til Antarktis i 1928.

Du vil her i Spejdernes Magazin kunne læse beretninger fra Søren — vor medarbejder under indlandsisen. Skotte.

støde og puste og grynte, indtil de begge havde fået så mange puf imellem ribbenene, at blodet begyndte at flyde fra sårene.

Pludselig dukkede en stor, vældig, mørk skikkelse majestætisk ud af junglen. Man kunne næsten høre den sige: »Hm! Hvad går her for sig?« Det var elefant-politibetjenten,

der viste sig på scenen, og ved synet af hans lange, hvidspidsede stødtænder blev næsehornene klare over, at det vist var bedst at liste af, medens legen var god.

Jeg har ladet mig fortælle, at næsehornene i Afrika er bange for elefanterne. I Nepal i Indien er det derimod lige omvendt.

Jeg har ofte sagt, at jeg godt kunne lide at have en flodhest som kæledyr, hvis den bare ikke var så uhåndterlig. Jeg ser, at nogle i Kenya har haft en noget lignende idé, idet de har fået et ungt næsehorn som kæledyr. Jeg tror dog, at et næsehorn i dagligstuen vil være lige så storartet som en tyr i en porcelænsforretning.

Ønsk julegaver fra DEPOTET

når du skriver ønskeseddel —

så får du ting, du har glæde
af i dit spejderarbejde.

Sct. Georgsløbet 1960

Tekst: DICK — Foto: FRIMUTH

I slutningen af året 1760 forsvandt på en mystisk måde den gamle og meget værdifulde kirkeskat fra Øksendrup kirke, i hvis kælderhvelving den opbevaredes. Skatten, der tilhørte den Valkendorfske familie på Rygaard, og som kun brugtes ved familiefestligheder som barnedåb, konfirmation, bryllupper o.s.v., bestod af mange forskellige genstande af gul og sølv rigt prydet med ædelsten.

En eftersøgning, der straks iværksattes, gav intet resultat. I tidens løb bredte derfor den opfattelse sig, at det var de underjordiske, der havde ranet skatten.

I vor tid havde arkæologer taget sagen op til ny undersøgelse for om muligt at få klaring i mystikken. I den anledning udrustedes 19 videnskabelige hold for at tage del i undersøgelsen.

Alle hold samledes i Gråbrødre klostrets festsal for at modtage oplysninger og instruktioner. Ved den lejlighed blev alle deltagere sat tilbage i tiden til år 1760.

Dagen efter samledes holdene ved gården Anhof tæt ved Øksendrup, idet man mente, at der i omegnen kunne findes svage spor at gå efter. Det viste sig også at være tilfældet.

Ude i den store Glorup slotspark ligger der et par gamle tårne. I det søndre tårn sad hin aften en gammel eremit. Han sad just og betragtede stjernehimlen med tænksom alvor, da der blev banket tre gange på muren. Det var eftersøgningsholdene, som kom for hos ham at indhente oplysninger ud fra den opfattelse, at de underjordiske havde haft en finger med i spillet ved bortførelsen af kirkeskatten.

Eneboeren kunne oplyse, at »Løven« stod gunstigt for »Skorpionens« klosaks. Dette skulle efter hans mening betyde et heldigt udfald af skattejagten. Han advarede samtidigt mod hekse, der netop denne nat drev deres spil.

Senere på aftenen træffer vi ekspeditionen i riddersalen på det gamle slot Rygaard. Her er lensmanden, Henning Valdendorf, kommet til

stede for at takke ekspeditionsdeltagerne for deres medvirken.

Ved Rygaard skovs sydlige udkant kommer man ud for en mærkelig hændelse. Det er som om luften pludselig blev lysende, som om et nordlys skar gennem natten. Stedkendte folk mente, at lysene kom fra Solhøj, hvor bjergkongen Rochus havde sin bolig. Ved disse signaler plejede han at lokke godtroende sjæle til sig for at indespærre dem i højens indre.

Holdene var modige; de begav sig på vej til Solhøj, hvor de søgte at få bjergkongen i tale. Netop som de havde udbedt sig oplysninger, slog flammer i vejret, og ved at grave i jorden på det sted, fandt man en kapse, som indeholdt halvdelen af en skrivelse, der på mærkelig måde svarede til halvdelen af den skrivelse, man modtog af lensmandens sendebud. Ledet frem af oplysninger fra disse skrivelser, fandt man frem til mutter Barbara, en spåkone, der af almuens betragtedes som en heks og troldkvinde, man helst skal holde sig fra.

Heksen strøg kærtegnende med sine magre fingre på glaskuglen, idet hun med et magisk og verdensfjernt blik stirrede ind i kuglen. Endelig talte hun med dyb stemme. Hun havde set en gravhvelving under en kirke, derhen måtte man søge. Men nu nyttede det ikke at vandre i fortidens mørke, man måtte tilbage til den tid, man forlod.

I den dystre gravhvelving fandt man et guldnet papir, skrevet af den daværende hushovmester på Rygaard. Heri tilstod han, at det var ham, der i 1760 forøvede kirkeranet. Han oplyste, at man skulle søge spor ved Kongeengen i Skelmose skov. Ved dette sted kom man på sporet af nogle røvere, som også var

Vi er i riddersalen i det gamle slot Rygaard.

Skoveffekter

Fra »Spejdernes Quiz Bog« (Kr. 5,85 — Depotet har den!) har vi hentet denne udmærkede illustration om »Skoveffekter«.

Studer tegningerne godt og prøv så, om du kan klare disse spørgsmål. Du kan kontrollere din viden. Vi bringer nemlig svarene side 179.

Figur 1: Bøgetræ i tykkelse fra ca. 5—15 cm, længde 63 cm. Hvad hedder en sådan bunke? Hvor lang er bunken?

Figur 2: Svært flækket løvtræ i længder på 63 cm, tykkelse fra 15 cm og op efter. Hvor lang er bunken? Hvad hedder den?

Figur 3: Cylindriske, lige, knastfri stykker, 65 cm lange, fra 15—30 cm tykke af løvtræ (bøg, birk, eg, ask eller ahorn). Hvor lang er bunken? Hvad hedder den?

Figur 4: I tykkelser fra 5—15 cm og 1 m lange. Hvad hedder bunken, når tykkelsen er fra 10—15 cm? Bunkens højde? Bunkens længde?

Figur 5: Ikke flækkede stykker af nåletræ på 1 m længde med rådden kerne. Hvad kaldes sådanne bunker?

Figur 6: Hvad hedder en sådan bunke af nåletræ ca. 10 cm ved roden og 5—7 m lange? Hvor mange graner skal en skovarbejder fælde, afgrene, udslæbe og stable sådan for at holde en dagløn?

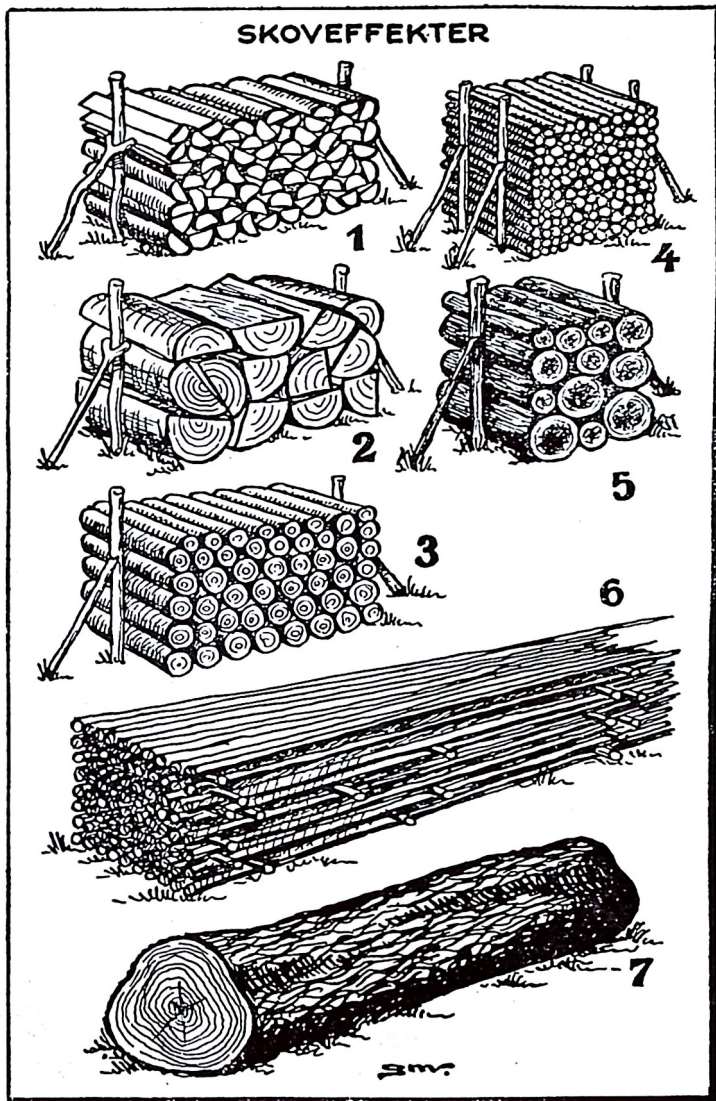
Figur 7: Hvad hedder en tyk træstamme eller stykke af en stamme?

Ved du, hvem der skal stille en væltet brændestabel op igen?

SCT. GEORGLØBET (fortsat).

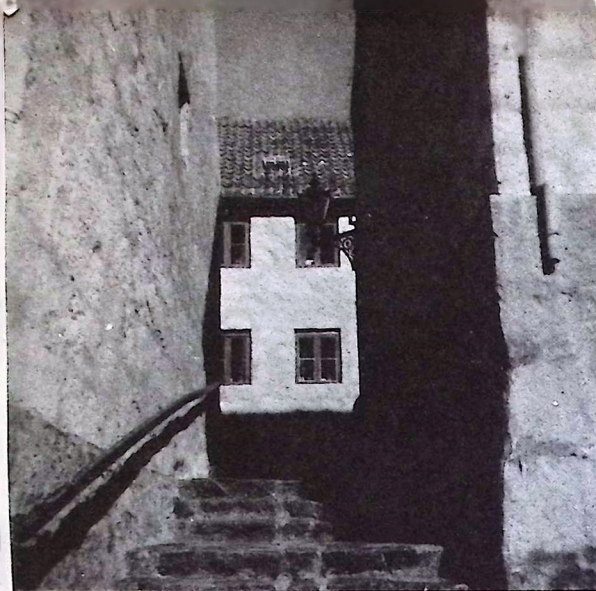
Det stolte øjeblik, da skattekisten kommer for dagens lys.

på jagt efter skatten, og som i øjeblikket havde et forspring for ekspeditionsholdene. Under den videre forfølgelse kom holdene ud for flere vanskelige opgaver, inden skatten blev fundet på Blissings Høj. Ved hjælp af pejling fandt man ud af, hvor skatten var nedgravet i højen, og det var med stor glæde, man

kunne overrække de kostbare genstande til hr. Henning Valkendorf, som var til stede.

Sct. Georgsløbet 1960 afsluttedes i Øksendrup. Nr. 1 blev Kuduernes fra 1. Odense trop, nr. 2 var Hornuglerne fra 3. Odense trop, medens Hulebjørnene fra 2. Odense trop besatte 3. pladsen.

← Eric Jensenius,
gruppe 2: 2. præmie.

Ole Weber,
gruppe 1: 1. præmie.

Ole Lind (klasse B),
gruppe 1: 1. præmie.

MAGASINETS FOTO KONKURRENCE 1960

Den udførlige vinderliste findes på side 162

Henrik H. Madsen, >
gruppe 3: 3. præmie.

Ove Harkov Hansen,
gruppe 3: 1. præmie.

Kurt Rasmussen (kl. B),
gruppe 2: 3. præmie.

Per Lehmann, Y gruppe 2: 1. præmie.

Fra søtroppens dagbog

I løbet af lørdag eftermiddag den 25. sept., var troppens 4 patruljer startet mod de anviste lejrpladser, og uafhængige af hverandre fandt de ved hjælp af kort, kompas og skridttælling frem til de steder, der var udsete for dem at tilbringe denne efterårs-weekend på.

Efter at have anlagt og frembragt et glødebål af de helt rigtige dimensioner, hyggede man sig med snak om alt og intet, nød den stille, skønne aften og den pragtfulde høje stjernehimmel. Og så, kort før sengetid, skulle det helt store foregå: Udklædte i vikingestammens drabelige dragter, prydede med hornede og beffjrede hjelme og bevæbnede

med vældige sværd drog et bemandet langskib ud fra førerlejren længst mod vest og satte kurs mod de fjernliggende patruljetelte, hvor landgang og strandhugst skulle foretages. Ved hjælp af lyssignaler havde lederne af ekspeditionen hele tiden kontakt med fartøjet, og ca. 1½ time efter afsendelse af fartøjet vendte dette tilbage til afgangstedet, og ombord var, foruden besætningen, også de fire patruljers førere, der her på denne aften på behørig og hemmelig vis skulle optages i den gloværdige »Mamyrestamme«, og dermed få lov til at bære stammens tegn: en cirkelrund træplade i brun snøre, et tegn, der skal tilkendegive, at man af dets bærer forventer en vægtig indsats til gavn for troppen og dens drenge.

Nogle skud i den mørke nat og derefter det signal, der skulle få de i lejrene tilbageblevne patruljemedlemmer til at starte en eftersøgning af deres på mystisk vis bortførte førere, og dermed var det

natløb, der først skulle afsluttes ved 2-tiden, i gang, og hvad er en sommer uden et ordentligt natløb. Der blev sovet længe den næste dag, og den vækkede os først med regn og derefter en strid, vestlig blæst, der nok kunne få det til at gippe i den stakkels spejder, der skulle sørge for at fremskaffe brænde til det glubende kogeblå.

Ganske uafhængige af hverandre havde pudsigt nok den blå pige-spejdertrop og den gule trop i Struer henlagt deres ture på samme weekend til det samme område, og møderne på skrænterne mellem dem var til lige stor overraskelse for alle parter, men også de har naturligt, lige som vi, fra tidligere år erfaret, at der på disse bredder af limfjordens indvand er skønnest, når himlen er høj og udsynet vidt, med begyndende falmen af træer og buske, og en stjernevrimmel, som kun en septembernat kan opvise magen til.

Skovmænd

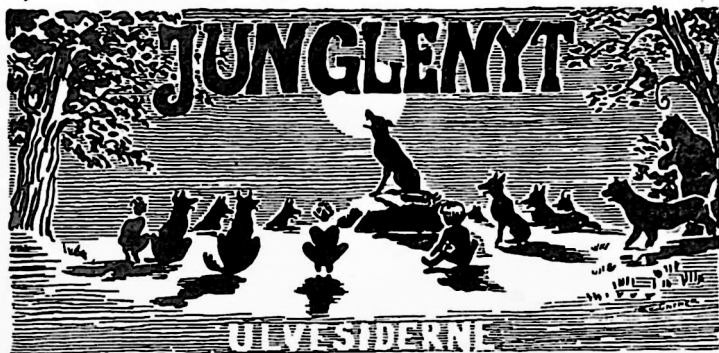
Distriktsstævne for skovmænd

KØBENHAVNS NØRRE DISTRIKT har i efteråret afholdt et vellykket skovmandsstævne, hvori der deltog ca. 50 skovmænd.

Stævnet bød blandt andet på bygning af større pionerarbejder. Her gælder det en tovbro — et fint resultat er opnået.

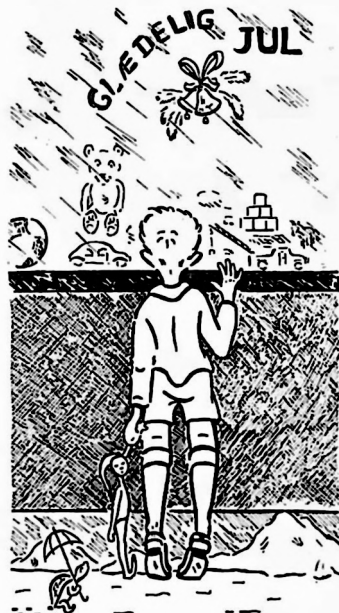
Foto: Bjørn Glyng.

Rikki, BF Jan Hansen,
Toomai, Kim Jacobsen
begge 2. Herlev -
Sneulvene

Simba, BF Henrik Berthelsen,
Kirba, BA Søren Jensen
begge Pionerflokk.

Tarzan, BF Jens Ankersø,
5. Odense - Sct. Georgs flok.
Kirba, BF Gunnar Møller Eriksen,
1. Skanderborg flok.

Lyt, oh ulve.

December måned står der på min kalender. Det er ligegyldigt, om det er mørkt og slud og koldt. Butikkerne stråler med julepynt, og alle mennesker - næsten da - har travlt med at købe gaver til familie, venner og bekendte.

I december måned prøver vi alle af bedste evne at glæde andre - at give gaver. Måske er det endog gaver, vi selv har forarbejdet i vor fritid, som vi nu glæder os til at forære væk.

Jeg kendte engang en lille pige,

der før jul gik i byen med sin far og købte en meget fin julegave, som hun skulle give sin mor. Men hun var slet ikke glad ved den, og juleaftensdag fik hun listet nogle penge ud af sin sparegris og gik alene i byen og købte en gave til moderen. Den var ikke særlig stor, for hun havde ikke mange lomme penge, men det var den, hun glædede sig til at give moderen juleaften.

»Det er virkelig en gave, når du giver noget til andre, som du selv kunne bruge.«

Husk på det, når du måske bruger dine lomme penge til at købe en bil til din lillebror, måske sådan en bil, som du så gerne selv ville have.

Glædelig jul, og god jagt.

Lily.

Desmerdyret eller Mongoosen

I kender alle desmerdyret fra Kiplings dejlige fortælling om Rikki-tikki-tavi. Det er en af de fortællinger, som ulveunger bedst kan lide at høre.

Desmerdyret er et rovdyr. Det har en langstrakt, trind krop med meget lave ben og en lang hale. Der findes flere forskellige slags desmerdyr, men det, der interesserer os mest, er Mongoosen, der er kendt for sine slangekampe. Den har en lynsnar iagttagelsesevne og meget hurtige bevægelser, derfor kan den sejre over slangerne, der ellers ikke er langsomme til at hugge. Desuden har det den fordel, at det ikke tager skade af slangegiften.

Når desmerdyret står over for en

JUNGLEDYRENE

tegnet og fortalt af
ESKE OG LILY

slange, så springer det en brøkdel af et sekund, før slangen hugger. Det springer op i vejret og vender sig i springet, så det lander på slangens ryg, hvor det bider til, medens slangen pisker sin forkrop fra side til side, for at slippe fri for desmerdyret, men det lykkes ikke. Desmerdyret blider slangen over, og æder den derefter.

Når Rikki-tikki-tavi dræbte Nag og Nagaina, så var det ikke blot for at få noget at spise, men for at hjælpe andre. Nag havde ædt fugleunger, og ville nu også dræbe de mennesker, der boede i det hus, hvor Rikki-tikki-tavi holdt til. Historien om Rikki-tikki-tavi er en fortælling om, hvorledes de forskellige dyr hjalp hinanden. Skrædderfuglen Darzee og hans kone hjalp Rikki-tikki-tavi og moskusrotten Chuchundra gav ham gode råd, men det var ham selv, der måtte klare den egentlige kamp.

FARCOLINA
SPECIAL MODELLERVOKS

MODELLERPIND

KNIV

1

Lav en julekrybbe

Illustration: ESKE — Tekst: LILY

5

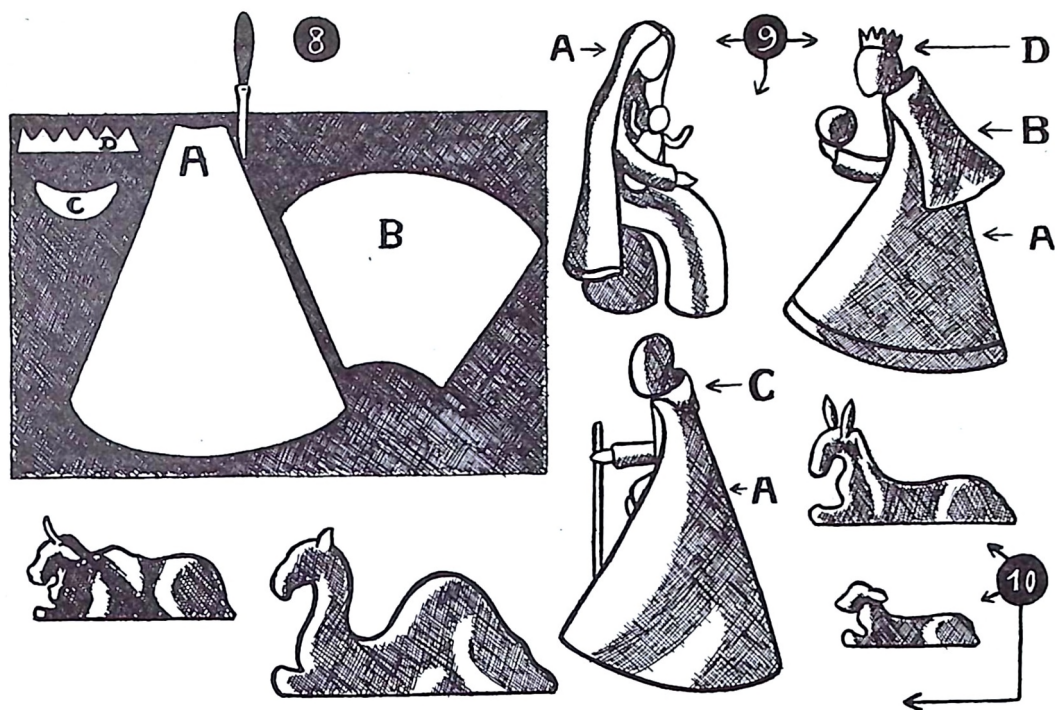
6

Mon ikke der var mange af jer, der sidste år havde en julekrybbe i jeres hjem, måske en der var lavet af karton, men var det ikke meget morsommere at prøve på selv at lave en.

I kan her se, hvorledes man laver en julekrybbe af »Farcolina« modellervoks, der kan fåes i forskellige farver. I kan jo selv om, hvor mange figurer, I vil fremstille, men har I først fået lavet Jomfru Maria med Jesusbarnet, den hellige Josef og et par dyr, så får I måske også lyst til at lave de hellige tre konger. Hvor stor krybben skal være afhænger af jer selv.

Det fremgår tydeligt af tegningerne, hvorledes man triller modellervokset og former figurerne. Medens disse endnu er varme af, at I har trillet vokset, kan I bøje figurerne, så de

kan sidde eller knæle. Kapper, kroner og så videre nr. 8 laves af voks, der er æltet ud til en tynd plade, men ikke så tynd, at der er huller i den. Denne plade skæres så ud i den form, man ønsker. I kan af bogstaverne på de forskellige figurer se, hvortil de fire modeller A, B, C og D er anvendt.

Dyrene laves på samme måde som figurerne af en klump modelervoks. Ører og horn laves for sig selv og påsættes.

Til stalden, hvori du samler alle dine krybbefigurer, kan du bruge en æske, som ligger på siden, og låget skærer du ud, som vist på tegningen. Måske kan du i stedet for af træ lave en lille stald. Hvis du sætter halm fast på taget, bliver den særlig fin.

Hvis der er noget, du ikke kan finde ud af, så spørg din flokfører. Jeg håber, at både du og din familie må få megen glæde af den julekrybbe, som du laver.

Over disse linier ser du 19 ulveunger fra 1. Bogenflokk og til højre har vi 6 ulveunger fra 1. Dueholm flokk. Alle har klaret 30 km. vandringer.

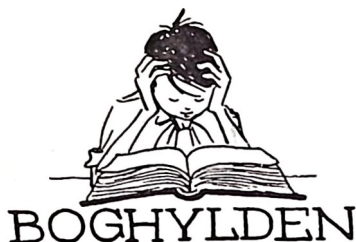

HAR DU EN GOD KAMMERAT

der endnu ikke er ulveunge?

Så tal med din flokfører, om du må invitere ham med til

NÆSTE FLOKMØDE!

Walter Farley: Den sorte hingsts datter. (Kr. 9,50 - Hirschsprungs forlag).

Forfatteren har succes med sine bøger, også denne. »Sorte Vildkat«, sådan hedder datteren, viser særlig gode evner for væddeløbsporten. Vi følger hende gennem træningen, som skaber mange problemer for dens læremestre, til sejren er hjemme. Det er dygtigt skrevet.

Walter Farley: Den sorte hingst gør oprør. (Kr. 9,50 — Hirschsprungs forlag).

Hermed er den 10. af forfatterens hesteromaner nu udkommet i Dan-

mark. Man forstår det. Igen en fængslende roman, som både yngre og ældre rives med af.

Den sorte hingst bryder ud af sin indhegning og angriber sin søn med morderisk vildskab, medens denne græsser fredeligt i en indhegning ved siden af faderens. Det får hingstens ejer til at bestemme at flyve til Californien med den, så den kan leve i overensstemmelse med sin vilde natur. Men ingen af dem når dertil. Dramatiske begivenheder spiller ind, og meget sker, inden de igen finder sammen.

C. M. Poulsen: Troldharen. (Kr. 10,50 — Hirschsprungs forlag).

Troldharen er navnet på hovedpersonen i denne roman, der samtidig fortæller om Vestjyllands rige dyre- og fugleliv. Egnens befolkning har givet den navnet på grund af dens mod, snedighed og klogskab. Det er et både begivenhedsrigt og spændende liv, vi her præsenteres for, og der er ingen tvivl om, at enhver naturven vil fængsles heraf, fordi det er fortalt så virkelighedstro, betagende og morsomt.

Spejdernes Lommebog 1961.

For det første får du alt det, en lommebog skal indeholde, således også et verdens atlas i farver, dernæst er der specialstof for ulve og spejdere bl. a. gode knobtavler, skemaer over hvordan vejret bliver, kunstigt åndedræt (mund til mund-metoden), pionerarbejder og flere andre spejdermæssige emner.

Alt i alt en fortræffelig lommebog for en ulv eller spejder. Prisen er uforandret fra i fjor, nemlig kr. 4,25 — og den fås kun i Depotet.

Per Hagen: Den store altmulig-bog. (Kr. 15,75 indb. — Chr. Erichsens forlag).

Det er en fortræffelig hobbybog for enhver pige og dreng, der ønsker at lege modelingeniør eller interesserer sig for bygning af modeltog, modelbiler, modelbåde og modelfly eller har interesse for astronomi, forskellige spil og fotografering. Der er megen viden at hente indenfor disse felter. Mange gode fotografier og arbejdstegninger gør bogen til en god hobbybog.

John Steinbeck: Den røde pony. (Kr. 9,75 indb. lanell — Gylden-dal).

Det er en fortælling om en dreng på en ensomt beliggende farm, der får foræret et ponyfæl. Der er en meget smuk skildring af samhørigheden mellem mennesker og dyr. Senere hører vi om morfaderens besøg, om forståelsen mellem den meget unge og den meget gamle.

Bogen er ikke handlingsmættet som mange bøger er, men vil som en litterær lødigt fortælling finde mange læsere. Sk.

PHILMONT SCOUT RANCH

(fortsat fra side 165).

Det er umuligt at fortælle og beskrive alt. Kun vil jeg nu plukke et par ting ud fra denne imponerende tur i Philmont.

En eftermiddag kom vi til Cychers Mine, en gammel guldmine. Besøget i minen og på museet oprullede guldtidens liv for os. Blot med lidt fantasi hørtes hammerslagene og de gamle sange, og man så tydeligt fattige familier, svireliv og slagsmål. Ad sporet fra 9600 feet højde til 10300 feet, men først over et 11326 feet højt bjerg, hvorfra man næsten måtte klatre ned til Comanche Creek, hvor vi om natten måtte hejse vore madvarer op i et træ, for at vi ikke skulle se vor mad fortæret af halvtamme bjørne.

Og så var der hviledagen, hvor vi vaskede vort tøj, byggede badekar og badede i varmt vand, hvorefter vi i brændende solskin lavede fersken pie og majsbrød eller fangede ørreder. Det var forresten ved

Porcupine Camp — nogle af os nikker genkendende til navnet Porcupine River, ikke? Gennem Towler Passet til Crater Lake, hvor vi sejlede på tømmerflåder i vand så sort og snavset, at vi måtte have brusebad bagefter.

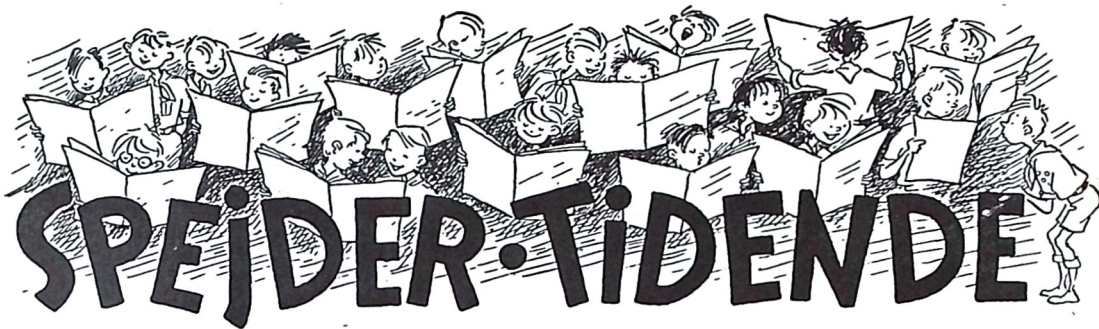
Jamen havde I ikke lejrball, hører jeg nogle spørge. Jo, det bedste havde vi i Beaubien Camp, men de amerikanske lejrball var ikke i stil med vore. I modsætning til vore, hvor alle deltager, er det her nogle få, der sørger for underholdningen, hvilket ikke giver helt den samme stemning som hjemme.

Efter 12 dages ganske vidunderlig vildmarkstur vendte vi omsider tilbage og afleverede vor udrustning med tak for lån. Nu forstod jeg til fulde, hvoraf den uforklarlige glans og strålen i øjnene kom, når man nævnte Philmont Scout Ranch.

Steffen.

Bliv her medens jeg løber efter hjælp!

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Mogens Emil
Christensen

Den 14. september modtog vi i 1. Skjern trop den sørgelige meddelelse, at vor spejderbroder Mogens Emil Christensen var blevet dræbt ved en ulykke, kun 12 år gammel.

Det er endnu ikke til at fatte, at Mogens ikke er blandt os mere, ham, der var så levende og aktiv en spejder.

Mogens vil blive savnet iblandt os. Vi vil i taknemmelighed mindes ham som den gode spejder og kammerat, men vort savn vil blive mildnet ved tanken om, at vi kun har gode minder om Mogens.

Æret være hans minde.

Franklin.

55 patruljer

fra de fire spejderkorps i Roskilde har deltaget i et løb arrangeret af Sct. Georgs Gilderne i Roskilde. Løbet foregik rundt om Kattinge Sø. Der var mange morsomme og spændende opgaver, som næsten alle patruljer løste tilfredsstillende.

Hjalte trop (DDS) havde to af sine patruljer på de to første pladser, så troppen vandt den meget smukke vandrepokal tillige med sølvplader til patruljernes standere.

SPEJDERFRIMÆRKER.

Viet-Nam. Den 24. december 1959 udkom en serie på fire mærker forestillende en spejder på hike. På det tidspunkt fandt landets første korpslejr sted. Endnu er der ikke så mange spejdere i Viet-Nam, men der, som mange andre steder i Asien, vokser spejderbevægelsen hurtigt. Lejren lå i en skov af sagopalmer. Både buddhister og kristne spejdere deltog i lejren.

Grækenland. I anledning af det græske spejderkorps 50 års jubilæum udkom en ny serie spejderfrimærker Sct. Georgsdag i år. De 8 mærker forestiller spejdere i forskellige situationer. Der er også symbolske billeder. Fem af disse frimærker vises her på siden.

Canada. Pigespejderne har 50 års jubilæum i Canada. I den anledning er der udgivet et spejderfrimærke.

Iran. Dette land har hædret spej-

derbevægelsen med yderligere en serie på to frimærker. Ved du, at kejseren i Iran er spejder?

Hendes Majestæt Dronningens spejderjubilæum fejredes med udgivelsen af ovenstående førstedagskuvert. Frimærket, der forhandles med 10 øres overpris, der tilfalder Spejderhjelpen, er et smukt rødt mærke. Du kan ane de to pigespejderkorps emblemer på frimærket.

B.-P.-LØBET

De to Odense-divisioner fra KFUM-spejderne og vort korps har startet et traditionsløb for skovmænd. Det fandt sted første gang her i efteråret med en tilmeldelse af i alt 32 hold, hver bestående af to skovmænd.

Det meget krævende og spændende løb foregik i terrænet omkring Morudskovene. Først havde skovmændene en anstrengende bivakbygning, fremstilling af bageovn flåning og partering samt spidstegning af harer. Om natten var der orienteringsløb, der udelukkende var baseret på orientering efter kort og kompas.

Vandrepræmien er en stor stenøkse, som denne gang blev hjemført til 5. Odense trop af skovmændene Kjeld Frimuth og Leif Mosegaard. De fik 171 points og var dermed tæt fulgt af holdet fra KFUM-spejderne Heimdal trop, der fik 170 points.

Vandrepræmien hjemføres af den trop, der vinder tre gange i træk eller fem gange i alt.

Afslutningen på løbet fandt sted med præmieuddeling i hasesalen på Langesø slot, som velvilligst var stillet til rådighed af lensbaron Berner Schilden Holsten. Her serveredes snitter og nissemmumme fra fad. Bagefter var der tid til at indøve sværdkampen for vordende rovere. En munter finale på en begivenhedsrig week-end.

Kolding-spejderne

har fået en glædelig overraskelse. Ved rejsegildet på det nye spejderhus, der bygges af Koldinghus-kolonnen, fik de af byens samarbejdsudvalg for spejderne overrakt en check på 10.000 kr. til hjælp til byggeriet.

Huset vil, når det står færdigt, omfatte fire trops- og patruljelokaler.

Divisionschef Johan Magnussen taler ved 1. Sundby's hytteindvielse.

1. SUNDBY

kunne den 11. september indvi deres nye tropshus på egen grund på Amager. Det var naturligvis en stor dag i flokkens og troppens historie.

På billedet ses divisionschefen, Johan Magnussen, tale ved indvielsen. Divisionschefen overrakte troppen et par pragtfulde studehorn, som nu skal smykke det nye hus.

Der blev også talt af tropsrådsformanden og troppens førere. Efter indvielsen med flaghejsning afholdtes der havefest med forskellige boder med forlystelser. Desuden kunne der købes kaffe, æbleskiver, pølser m. v. Det blev en hyggelig og morsom dag, og så gav den endda et flot overskud.

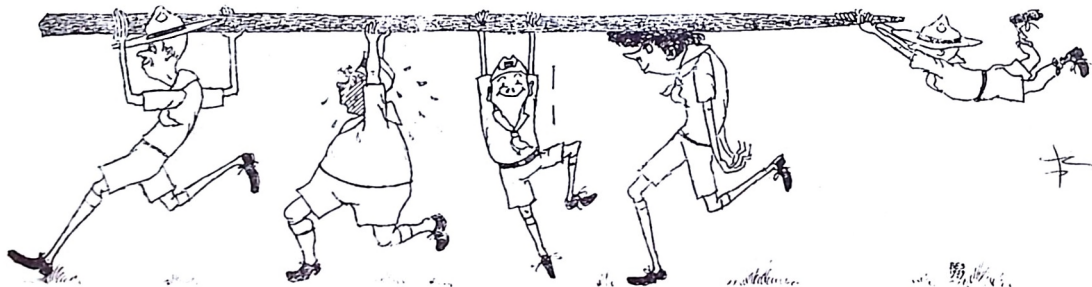
Huset har kostet troppen 25.000 kr. Fest, lotteri og lånebrev har skaffet troppen den nødvendige kapital.

BELLAHØJ TROP

har allerede planerne klar for sommerlejrene i 1961 og 1962. Forklaringen er den, at troppen kommer de sommer er vært for en engelsk trop, der deltager i sommerlejren — en uge på Gudenåen, hvorefter egnlænderne indkvarteres en uge i københavnske hjem. I 1962 drager Bellahøj trop til England på genvisit. Udvekslingen er et resultat af kontakt med engelske spejdere i jamboreen 1957.

Peder Bredahls sotrop

er i gang med den årlige patruljekonkurrence. Hver søspejder skal i konkurrencens første opgave fremstille en tovværksløve. Det er en spændende opgave — ikke mindst for søspejdere, der nok skal forstå at udføre nogle fine tovværksarbejder.

Spejdgård i Struer

Sct. Georgsgildet, de blå pige-spejdere, de gule spejdere og sø-spejderne i Struer købte for godt et års tid siden et gammelt stuehus i udkanten af byen, og i den siden da forløbne tid har alle ovennævnte i skøn forening gjort et stykke arbejde for her at skabe den helt rigtige spejderborg. Det har kostet sved, blod og næsten også tårer at komme så vidt, men det er lykkedes, og vi har her på den gamle gård fået os et spejdersamlingssted, en god og fyldestgørende ramme om det daglige spejderarbejde, et hus, hvor troppene er fælles om et stort lokale, ulve og blåmejser fælles om et andet, lidt mindre, lokale, og hvor byens rovere, skovmænd og jungmænd deler et hyggeligt lille rum i underste etage. Desuden er der indrettet tre patruljelokaler til pigerne, to til de gule drenge, og et rum under taget, hvor søspejderne har indrettet sig på fuldt tilfredsstillende vis.

Husets egentlige indvielse fandt sted engang i forsommeren, men først i de sidste dage har også ulve og blåmejser kunnet rykke ind i deres egne rum. Mange forældre har brugt deres fritid her for at skabe gode arbejdsforhold for deres drenge og piger og disses førere, mange af byens firmaer og handlende har givet bidrag hertil på forskellig måde og mange håndværkere har stået bi med råd og dåd, men hovedmanden for det hele har været ingeniør hos Bang & Olufsen, Ove Bildsø-Hansen. Utrættelig har han været i planlægningen, endnu mere utrættelig i selve det grove nedbrydnings- og genopbygningsarbejde, og alle mest utrættelig nu, hvor det færdige — og fine — resultat kan vises frem for byens borgere og styre, der hver på sin måde har medvirket til og vil høste godt af, at byens unge får et godt sted at dyrke sine sunde interesser.

REDAKTIONEN

sender alle Magasinets læsere de bedste ønsker om en

GLÆDELIG JUL

DYK-DAVDE-TIL TÆRES-SIDEN

A VANDRINGER

- 100 km
1. Ulf Jarl trop
PF Jes Tholsrup
PF Steffen Lambertsen
Per Grau
Virum trop
Peter Sidenius
1. Elbjør trop
Flemming Tingleff
Mogens Hansen
1. Ordrup trop
Steen Rasmussen
Finn Mengel Jørgensen
2. Frederikshavn trop
SM Steen Mørup
SM Loust Højgaard
2. Ordrup trop
Carsten Grindsted
Jens Kruse-Petersen
Jan Madsen
Højbjerg-Skåde trop
Carsten Wikkelsø
Ib Skjøth
90 km
Fuglebakken
SM Stig Frohn
PF Frank Schjønneg
75 km
Højbjerg-Skåde trop
Henrik Westphal
Knud Røder
PA Stig Sørensen
Ib Skjøth
60 km
1. Cimbrer trop
PF Hugo Christensen
PA Aksel Johansen
Jens-Chr. Seierup
1. Ulf Jarl trop
PF Jes Tholsrup
Per Grau
PF Steffen Lambertsen
PA Bjørn Veirø
2. Ulf Jarl trop
PF Palle Olsen
PF Kristian Poulsen
PF Søren Tjerrild
1. Ordrup trop
John Due
Jens Andersen
Niels Prip

- Skansetroppen
Leif Engler
2. Frederikshavn trop
PF Carl Ole Bjørnager
Carl Bjørnager
Henrik Mørup
Henning Nielsen

1. KL. SPEJDERE

- Virum trop
Rene de la Cour
Falkonerspejderne
Jan Fabricius
Mogens Christensen
5. Sundby trop
PF Gordon Wildschmidt
1. Arhus trop
PF Peter Hermansen
PF Jens Stephansen
PF Torsten Severinsen
PA Kasper Møgaard
Gram trop
PF Henrik Madsen
Højbjerg-Skåde trop
PF Per Ortvad
PA Tom Gertz
Bytroppen, Nykøbing F.
PF Finn Munksbø
PF Per Lindner Larsen
2. Ordrup trop
SM Steffen Schiødt
SM Hans Carlsen
SM Flemming G. Hansen
SM Casper Møllike
SM Gorm Fridolf Petersen
SM Ivan Schlewitz

N VÆBBERE

- Bytroppen, Nykøbing F.
PF Hans Jørgen Oxenbøll
PF Per Lindner Larsen
2. Randers trop
Jørgen Fredsø Rasmussen
Flemming Nielsen
Frederiksborg trop
PF Ole Sørensen
1. Kerteminde trop
PF Ib Hansen
PF Lars Banke Hansen

- Erik Menveds trop
Finn Langberg
Carsten Brinck
Højbjerg-Skåde trop
PA Torben Køfod
PA Carsten Petersen

- Gram trop
PF Henrik Madsen
PF Kristian Nielsen
PF Svend Erik Ravn
2. Ulf Jarl trop
PF Per Poulsen
5. Sundby trop
PF Jørgen L. Christensen
Falkonerspejderne
Niels Bay
Jens Møller Rasmussen
Virum trop
Rene de la Cour
Nordborg trop
Jan Hald
2. Ordrup trop
Henrik Schubart

N RIDDERE

1. Bispebjerg trop
PF Per Lehman
Falkonerspejderne
Stephan Stephensen
Peter Tøft Nielsen
Jan Fabricius
1. Arhus trop
PF Peter Hermansen
PF Jens Stephansen
PA Kasper Møgaard
Højbjerg-Skåde trop
PF Per Ortvad
PA Tom Gertz
Erik Menveds trop
Henrik Them

JULEBOR

- Bytroppen, Nykøbing F.
SM Preben Svendsen
SM Peter Kirk
SM Jørn Benn
Gram trop
Jens Laurson
Aalborghus trop
SM Ole Max Müller

SPEJDESPORT,

vort Depot på Klostervej i Odense, udvider. Det er lykkedes at leje naboforretningen, hvorefter skillevæggen er fjernet, og ombygning har fundet sted, således at den nye udvidede butik står klar, til julehandelen begynder.

SKOVEFFEKTER

- Fig. 1: a) Industribrænde, b) 1,6 m
Fig. 2: a) 1,6 m, b) Klovbrænde.
Fig. 3: a) 1,54 m, b) Gulvtræ (bruges til parketstave).
Fig. 4: a) Fagot (eller knippelbrænde), b) 1 m, c) 1 m.
Fig. 5: a) Kassetræ (bruges til fiskekasser).
Fig. 6: a) Raftebunke. b) 80 grantræer.
Fig. 7: En kævle.

Skovarbejderen, der har lavet bunken, må rejse den igen uden ekstra betaling. Derfor løber man ikke og leger på brændestablerne!!

SPEJDERNES LOMMEBOG 1961

en rigtig spejderhåndbog — den har foruden det alm. kalenderstof: prøvetavler — knobtavler — jungledyr — morsetavler — pionerarbejder — m. m.

Verdensatlas og flagkort i farver
Smukt brunt bind med lilje .. 4,25

Hvis dine forældre dyrker

CAMPING

så har Depotet stort udvalg af vel-egnede gaver både til mor og far.

Foto-album

m. spejderlilje

6,75—13,50

Særmelding

til spejdere på Fyn

Depotet i Odense har udvidet lokal-erne til det dobbelte — se de nye flotte udstillingsvinduer og kig indenfor — der er mange gode ideer til julegaver.

Juleaftensdag og nytårsaftensdag
lukkes kl. 14

Send juleordren i god tid — husk travlheden op mod jul.

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunalærer J. B. Skotte Hansen
Huginsvej 2, Bagsværd, Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16. Lørdag 8-12

JULEGAVER

til spejdere bør købes i Depotet — her er nogle forslag, men kig også i julekataloget, som fulgte med bladet i nov.

SLIREKNIVE

alm. model 15,85 — med sikring som tegn. 16,85
med merlespiger til tovværksarbejder 22,50
ovenst. 3 modeller fås med hjortetak .. 18,25—19,25—24,00

FELTFLASKER

Aluminium feltflaske med
skrueprop og filtbetræk

3/4 liter 14,85
1/2 liter 12,85 14,85

Den nye pragtfulde stavlygte

HELLESENS SPOTLIGHT

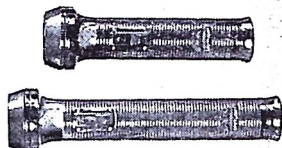
udført i forkromet messing og forsynet med de nye prefocus pærer, som giver stærkt koncentreret lys. Morseknop til signalering. Leveres i karton.

2 celler med
elementer 10,50

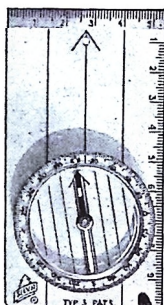
3 celler med
elementer 12,00

stavlygter

med farver
6,85—8,85

KIKKERT - 4 X 40
i foret læderetui med
rem 37,50

SILVA-kompas

en nyttig og varig julegave

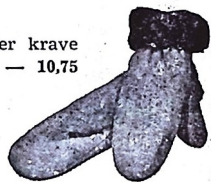
skolekompas uden vædske 9,00

Type 1—2—3 med vædske 29,50—24,00—15,00

Type 15 armé med spejl 49,00

Teddybear luffer

impr. poplin m. uldrib eller krave
7,75 — 8,75 — 9,75 — 10,75

PETER SVUPSTIKS SPEJDESKRØNER

morsom underholdning til juleferien

1. del — 10 fortællinger 4,25

Nyhed! 2. del — 9 fortællinger 4,25

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K. Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretnings og giver bonus til korpsets afdelinger